3) *Zadeva se vrne Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti, da bo odločilo o predlogih Athinaïki Techniki AE za razglasitev ničnosti odločbe Komisije Evropskih skupnosti z dne 2. junija 2004, s katero je bil ustavljen postopek s pritožbo v zvezi z domnevno državno pomočjo, ki jo je Helenska republika dodelila konzorciju Hyatt Regency v okviru javnega naročila za prenos 49 % kapitala igralnice Mont Parnès.*

4) *Odločitev o stroških se pridrži.*

([1]) UL C 42, 24.2.2007.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 10. julija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Dâmboviţa – Romunija) – Ministerul Administraţiei şi Internelor – Direcţia Generală de Paşapoarte Bucureşti proti Gheorghe Jipa

(Zadeva C-33/07) ([1])

(Državljanstvo Unije — Člen 18 ES — Direktiva 2004/38/ES — Pravica državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic)

(2008/C 223/16)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Dâmboviţa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ministerul Administraţiei şi Internelor – Direcţia Generală de Paşapoarte Bucureşti

Tožena stranka: Gheorghe Jipa

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Razlaga člena 18 Pogodbe ES in člena 27 Direktive 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL L 158, str. 77).

Izrek

Člen 18 ES in člen 27 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja [d]irektive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS, ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, ki dopušča omejitev pravice državljana države članice, da potuje na ozemlje druge države članice, predvsem iz razloga, ker je bil predhodno vrnjen iz slednje države članice, ker je v njej bil v „nezakonitem položaju", pod pogojem, da osebno obnašanje tega državljana predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno nevarnost, ki ogroža temeljne družbene interese, in da je predviden omejitveni ukrep primeren za zagotovitev uresničevanja zastavljenega cilja in ne gre preko tega, kar je potrebno za doseganje le-tega. Predložitveno sodišče je pristojno, da ugotovi, ali je to tako v zadevi, o kateri odloča.

([1]) UL C 140. 23.6.2006.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. julija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Arbeidshof te Brussel – Belgija) – Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding proti Firma Feryn NV

(Zadeva C-54/07) ([1])

(Direktiva 2000/43/ES — Diskriminatorna merila za izbiro osebja — Dokazno breme — Sankcije)

(2008/C 223/17)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Arbeidshof te Brussel

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Tožena stranka: Firma Feryn NV

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Arbeidshof te Brussel – Razlaga členov 2(2)(a), 8(1) in 15 Direktive Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost (UL L 180, str. 22) – Merila za izbiro osebja, neposredno diskriminatorna na podlagi rase ali narodnosti – Dokazno breme – Presoja in dokazovanje nacionalnega sodišča – Obveznost ali neobveznost nacionalnega sodišča, da odredi prenehanje diskriminacije.

Izrek

1) *To, da je delodajalec javno izjavil, da ne bo zaposlil delavcev določene narodnosti oziroma rase, pomeni neposredno diskriminacijo pri zaposlovanju, v smislu člena 2(2)(a) Direktive Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost, ker so take izjave takšne, da resno odvračajo nekatere kandidate, da bi predložili svoje kandidature, in s tem ustvarjajo oviro za njihov dostop do trga dela.*

2) *Javne izjave, s katerimi delodajalec naznani, da v okviru svoje zaposlovalne politike ne bo zaposloval delavcev določene narodnosti oziroma rase, zadoščajo za domnevo, v smislu člena 8(1) Direktive 2000/43, o obstoju neposredno diskriminatorne zaposlovalne politike. Zato mora ta delodajalec dokazati, da ni bilo kršitve načela enakega obravnavanja. To lahko stori z dokazovanjem, da se dejanska zaposlovalna politika podjetja ne sklada s temi izjavami. Predložitveno sodišče pa mora preveriti, ali so očitana dejstva dokazana, in presoditi, ali so dejstva, navedena v utemeljitev trditev tega delodajalca – da ni kršil načela enakega obravnavanja – zadostna.*

3) *Člen 15 Direktive 2000/43 zahteva, tudi če ni določljive žrtve, da so pravila o sankcijah, ki se uporabljajo pri kršitvah nacionalnih določb, sprejetih za prenos te direktive, učinkovita, sorazmerna in odvračilna.*

([1]) UL C 82, 14.4.2007.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 17. julija 2008 – Franco Campoli proti Komisiji Evropskih skupnosti in Svetu Evropske unije

(Zadeva C-71/07 P) ([1])

(Pritožba — Uradniki — Osebni prejemki — Pokojnina — Uporaba korekcijskega koeficienta, izračunanega glede na povprečne življenjske stroške v državi prebivanja — Prehodna ureditev, določena z uredbo, s katero so bili spremenjeni Kadrovski predpisi za uradnike — Ugovor nezakonitosti)

(2008/C 223/18)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Franco Campoli (zastopniki: G. Vandersanden, L. Levi in S. Rodrigues, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: V. Joris in D. Martin, zastopnika), Svet Evropske unije (zastopnika: M. Arpio Santacruz in I. Šulce, zastopnika)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (drugi razširjeni senat) z dne 29. novembra 2006 v zadevi Campoli proti Komisiji (T-135/05), s katero je Sodišče prve stopnje zavrnilo kot delno nedopustno in delno neutemeljeno zahtevo za razglasitev ničnosti pokojninskih listov tožeče stranke za maj, junij in julij 2004, ker je bil v njih prvič uporabljen korekcijski količnik, ki je bil nezakonito izračunan glede na povprečne življenjske stroške v kraju bivanja tožeče stranke in ne glede na življenjske stroške v glavnem mestu te države – Posledica vstopa v veljavo novih Kadrovskih predpisov na ureditev korekcijskih koeficientov – Prehodna ureditev za uradnike, upokojene pred 1. majem 2004 – Način izračuna korekcijskih količnikov in spoštovanje načela enakega obravnavanja – Obveznost obrazložitve.

Izrek

1) *Pritožba in nasprotna pritožba se zavrneta.*

2) *F. Campoli, Komisija Evropskih skupnosti in Svet Evropske unije nosijo svoje stroške.*

([1]) UL C 117, 26.5.2007.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 17. julija 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Arbeitsgericht Bonn – Nemčija) – Andrea Raccanelli proti Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

(Zadeva C-94/07) ([1])

(Člen 39 ES — Pojem „delavec“ — Nevladna organizacija, ki deluje v javnem interesu — Štipendija za doktorski študij — Pogodba o zaposlitvi — Pogoji)

(2008/C 223/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Arbeitsgericht Bonn